
LESZCZYNOWY (2) *ai*

e jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg m N leszczynowy (1). ◇ n A leszczynow(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „leszezyna” ‘krzew z rodziny brzoźowatych; pochodzący z leszczyny; colurnus Cn (2) : Albo wzięwszy łurowe drewno oble leszczynowe/ wywierć dziurę we drzeniu/ á tam włóż kilką ziarn pieprzu SienLek 69v.

Wyrażenie: »leszczynowy gaj« (1): Coryletum, locus corylis obsitus, Lefzczynowy álbo laskowy gay. Mącz 66d.

Szereg: »leszczynowy albo laskowy« (1): Mącz 66d cf Wyrażenie.

*Cf **LASKOWY**, LESZCZNY*

BZ